

Mieszkowice, dnia 25 maja 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Szczecinie

ul. Staromłyńska 10
70-561 Szczecin

Skarżący: Maciej Mazur

Zielin, ul. ks. B. Dąbrowskiego 15

reprezentowany przez adw. Lwa Michała Lizaka

Organ: Rada Miejska w Mieszkowicach

ul. F. Chopina 1, 74-505 Mieszkowice

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 ppsa Rada Miejska w Mieszkowicach przekazuje skargę z dnia 29 kwietnia 2014 r. na uchwałę nr XXXI/241/2013 Rady Miejskiej w Mieszkowicach z dnia 26 września 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zespołu siłowni wiatrowych w obrębach Troszyn i Zielin gm. Mieszkowice.

Wnoszę o:

- 1) odrzucenie skargi, ewentualnie – z najdalej posuniętej ostrożności procesowej – oddalenie skargi,
- 2) zasądzenie od skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Odnosząc się do przedmiotowej skargi organ wskazuje w pierwszej kolejności, iż winna ona ulec odrzuceniu.

Przedmiotem skargi jest uchwała nr XXXI/241/2013 Rady Miejskiej w Mieszkowicach z dnia 26 września 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zespołu siłowni wiatrowych w obrębach Troszyn i Zielin gm. Mieszkowice.

Skarżący wezwał organ do usunięcia naruszenia prawa przedmiotową uchwałą pismem z dnia 24 października 2013 r., wniesionym w dniu 28 października 2013 r.

Uchwałą nr XXXIII/264/2013 Rady Miejskiej w Mieszkowicach z dnia 21 listopada 2013 r. odmówiono uwzględnienia wezwania.

O powyższym skarżący został poinformowany pismem z dnia 2 grudnia 2013 r. doręczonym skarżącemu 4 grudnia 2013 r. Od tego dnia biegł termin do ewentualnego wniesienia skargi.

Ponowne pismo zatytułowane „wezwanie do usunięcia naruszenia prawa” z dnia 13 marca 2014 r. nie jest wezwaniem do naruszenia prawa w rozumieniu art. 101 ust. 1 usg (vide postanowienie NSA z dnia 24 czerwca 2002 r., OSA 2/2002). Złożenie takiego pisma nie powoduje odroczenia terminu do wniesienia skargi na uchwałę, który biegł dla skarżącego od dnia 4 grudnia 2013 r.

Przedmiotowa skarga została zatem wniesiona po terminie.

Jedynie z najdalej pösuniętej ostrożności procesowej, odnosząc się do zarzutów skargi, organ wskazuje, co następuje.

Ad.1.

Skarżący dopatruje się naruszenia prawa przedmiotową uchwałą poprzez zainicjowanie trybu przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru, który częściowo znajdował się w obszarze objętym zapisami nadal obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania.

Odnosząc się do powyższego, zarzucone postępowanie nie pozostaje w sprzeczności ze wskazanymi przepisami art. 27 i 28 oraz 14 ust. 1 i 2 upizp. Sytuację taką przewiduje natomiast art. 34 ust. 1 upizp. Zgodnie z jego treścią wejście w życie planu miejscowego powoduje utratę mocy obowiązującej innych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich części odnoszących się do objętego nim terenu.

Zgodnie z art. 27 upizp zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Tryb ten określony jest w art. 17 upizp.

W przypadku przedmiotowej uchwały zachowany został tryb uchwalania (zmiany) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Skutkiem przeprowadzonej procedury jest uchwalenie nowego planu zagospodarowania przestrzennego, który zastąpił co do części obszaru starszy plan miejscowy (zatwierdzony uchwałą nr XIV/14/95 z dnia 26 czerwca 1995 r.) we wskazanym wyżej trybie art. 34 ust. 1 upizp.

Ad. 2.

W dalszej kolejności skarżący zarzucił przedmiotowej uchwale niezgodność z prawem poprzez przyjęcie, iż plan nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w sytuacji, gdy wystąpiła niezgodność uchwały z zapisami studium obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, wskazać należy, że dla spornego obszaru studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mieszkowice, przyjętym uchwałą nr XXI/156/2012 Rady Miejskiej w Mieszkowicach z dnia 18 października 2012 r. zawiera następujące ustalenia: obszar ten leży w granicach opisanych jako „E-obszar wskazany do wyłączenia z zabudowy ze względu na potencjalne oddziaływanie farmy wiatrowej”. Graficznym oznaczeniem tego obszaru jest jasno-żółte tło oraz skośny szraf szarego koloru. Przyjęte w przepisach zaskarżonej uchwały przeznaczenie terenu „R-tereny rolnicze z zakazem lokalizacji zabudowy na stały pobyt ludzi”

zgodne jest z przywołanym wyżej oznaczeniem graficznym rysunku studium, rozwiniętym dodatkowo w części tekstowej tego dokumentu.

Jednocześnie odróżnić należy oznaczenie graficzne rysunku studium od oznaczenia opisującego „tereny rolnicze” (tło jasno – żółte w tym samym odcieniu, bez oznaczenia literowego), na których nie zdefiniowano zakazu zabudowy, co należy interpretować jako dopuszczenie wprowadzenia zabudowy siedliskowej zgodnie z przepisami szczególnymi.

Ad. 3.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego skali planu miejscowego, braku jednoznacznych odniesień rysunku i tekstu planu dla inwestycji i urządzeń celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, wskazać należy, iż zgodnie z art. 16 ust. 1 upizp plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000. Jednocześnie dopuszczalne jest w celu przeznaczenia terenu pod zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy zastosowanie map w skali 1:5000. Wymóg ten został spełniony przez objęcie skalą 1:1000 terenów przeznaczonych pod zabudowę (siłownie wiatrowe, drogi) oraz skalą 1:5000 terenów rolniczych z zakazem zabudowy. Definicja terenu zabudowy zawarta jest w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Zgodnie z jego § 3 pkt 2 ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o terenie zabudowy - rozumie się przez to teren leżący w otoczeniu drogi, na którym dominują obszary o miejskich zasadach zagospodarowania, wymagające urządzeń infrastruktury technicznej.

Położone na obszarze objętym planem sieci infrastruktury technicznej nie są zabudową w rozumieniu powyższego przepisu, stanowią natomiast budowle w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zgodnie z którym przez budowlę rozumie się każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Mając na uwadze powyższe, zastosowanie map w skali 1:5000 na części obszaru objętego ustaleniami zaskarżonej uchwały jest zasadne.

BURMISTRZ
Andrzej Salwa

Załączniki:

- akta sprawy.